RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 267.894 van 1 oktober 2026
in de zaak A. 249.212/IX-11.083

In zake: J.R.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW COMITÉ VOOR ONDERWIJS ANNUNTIATEN HEVERLEE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kristien Vanderheiden
kantoor houdend te 3000 Leuven
Diestsevest 47
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 september 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van het Heilig Hartinstituut Heverlee van 11 september 2026 waarbij aan verzoeker een oriënteringsattest C wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 21 september 2026 werd de procedurekalender vastgesteld en werden de partijen opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 september 2026.

De nota met opmerkingen en het administratief dossier werden ingediend overeenkomstig de procedurekalender.

Staatsraad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Thalia Aquino, die *loco* advocaat Kristien Vanderheiden verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Nino Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2025-2026 leerling in het eerste jaar van de derde graad van de studierichting Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen in het Heilig Hartinstituut Heverlee, waarvan de verwerende partij het schoolbestuur is.

3.2. Op het einde van het schooljaar laat verzoeker twee jaartekorten optekenen, namelijk voor de vakken biologie (46%) en fysica (46%).

Dit brengt de delibererende klassenraad ertoe om aan verzoeker voor deze twee vakken een bijkomende proef op te leggen.

Verzoeker scoort bij deze bijkomende proeven 52% voor biologie en 30% voor fysica, waarna de delibererende klassenraad hem een C-attest toekent.

Overleg met de directeur leidt niet tot een nieuwe bijeenkomst van de deliberererende klassenraad. De directeur deelt zijn beslissing ter zake mee op 1 september 2026.

3.3. Daarop stelt verzoeker een beroep in bij het schoolbestuur. De beroepscommissie beslist op 14 september 2026, verzoeker gehoord, om de deliberatiebeslissing van de klassenraad te bevestigen. Zij overweegt daarbij:

> "II. In antwoord op de grieven van de verzoekers stelt de beroepscommissie dat:
> II.1 In antwoord op § 7.1 stelt de beroepscommissie vast dat zowel in de beoordeling van de deliberererende klassenraad in juni als in augustus wel degelijk rekening gehouden werd met het globale dossier zoals weergegeven hierboven in § I. De aanleiding voor de bijkomende proeven was de vaststelling dat [verzoeker] het schooljaar afsloot met twee tekorten voor de richtingsvakken fysica (46%) en biologie (46%). Het globale dossier van het reguliere schooljaar vormde de absolute en expliciete grondslag om in juni een uitstel van beslissing te verlenen. Volgens de beroepscommissie heeft de klassenraad in juni geoordeeld dat het geheel van de elementen in het gehele leerlingendossier van [verzoeker] op dat moment ontoereikend waren voor een overgang naar het tweede leerjaar van de derde graad Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen. Tegelijk staat het voor de beroepscommissie vast dat de klassenraad aan [verzoeker] de mogelijkheid wilde bieden om via bijkomende proeven het tegendeel te bewijzen. Niettemin bewijst de score van 30% voor de beroepscommissie dat de leerachterstand uit het reguliere schooljaar – ondanks de extra leermomenten en de remediëring gedurende de zomervakantie – persistent en ongewijzigd is gebleven. De 52% voor biologie bevestigt dat de basis minimaal blijft. Het globale dossier (de jaartekorten en de andere resultaten uit het schooljaar) is de constante waartegen de resultaten uit augustus zijn gewogen.
> II.2 Betreffende het tweede middel (§ 7.2): behaalde cijfers worden als tekorten behandeld.
> - De beroepscommissie ziet de score van 52% voor biologie uitdrukkelijk niet als een formeel tekort en miskent het numerieke voldoende geenszins, maar de beroepscommissie oefent haar decretale appreciatiebevoegdheid uit om de kwalitatieve waarde van dit resultaat te beoordelen. Een score van 52% op een bijkomende proef in augustus – waarbij de leerling zich gedurende de zomervakantie gericht kon voorbereiden op een welomlijnd pakket leerstof – getuigt van een nipte en kwetsbare beheersing van de basiscompetenties. Dit resultaat biedt, in combinatie met het tekort voor fysica, onvoldoende garanties voor de verticale samenhang van de leerstof in het tweede leerjaar van de derde graad Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen.

- Voor het vak wiskunde met een jaartotaal van 51% en een examenresultaat in juni van 40% volgt de beroepscommissie dezelfde redenering. Het vak wordt niet als een tekort beschouwd. Het examenresultaat van 40%, het nipte jaartotaal van 51% en de negatieve evolutie voor het vak maken wel deel uit van het globale beeld van [verzoeker]. De beroepscommissie benadrukt daarenboven dat het vak wiskunde de onontbeerlijke instrumentele basis en formele taal vormt voor het vak fysica binnen de richting Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen. Aangezien het curriculum van fysica in het daaropvolgende leerjaar in sterke mate steunt op deze specifieke wiskundige fundamenten, houden deze cijfers een actueel en overgedragen risico in. Het is bijgevolg niet meer dan zorgzaam dat de beroepscommissie deze cijfers mee in overweging neemt.
- Op het tussentijds rapport van Kerstmis behaalde [verzoeker] voor fysica 50%. Dit cijfer is opgebouwd uit dagelijks werk (61%) en examen (45%). De redenen waarom de klassenraad beslist heeft om voor de bijkomende proef van fysica de leerstof over het volledig schooljaar te evalueren, zijn opgesomd in § I.b.

  Aangezien [verzoeker] over het gehele schooljaar een tekort heeft opgebouwd (een jaartekort), heeft de klassenraad de autonome appreciatiebevoegdheid om de leerstof van het ganse schooljaar als toetsingskader op te leggen. Dit dient om te verifiëren of [verzoeker] de cumulatieve basiscompetenties heeft ingehaald om in het opvolgende jaar te kunnen slagen. De te kennen leerstof werd ook tijdig aan [verzoeker] meegedeeld.

II.3 Betreffende het derde middel (§ 7.3): onwettig voorwerp, disproportionele omvang en gebrekkige validiteit van de bijkomende proef fysica.

- De beroepscommissie oordeelt dat delibererende klassenraad zijn beslissing niet enkel genomen op basis van het resultaat van 30% voor de bijkomende proef van fysica maar zoals blijkt uit § I en II.1, op het globale dossier van [verzoeker].
- Waarom de leerstof voor fysica over het ganse schooljaar ging kwam reeds aan bod in § I.b en [§] II. (derde item). De beroepscommissie treedt de visie bij dat wanneer de klassenraad ernstige twijfel heeft over de beheersing van de basiscompetenties van een vak, die proef noodzakelijk ruim kan of moet zijn. Uit de analyse van de evaluaties blijkt dat [verzoeker] hoofdzakelijk goed scoorde op de kleine toetsen en practica en slecht op de controletoetsen. Kennelijk was dat ook zo in het eerste semester.
- Wat de examentijd betreft, houdt de school zich aan de afspraken die ook voor de andere examenreeksen van kracht zijn. Voor vakken van 4 lesuren of minder wordt een examentijd voorzien van 8.25u tot 12.00u. De beroepscommissie stelt vast dat op de dag van de bijkomende proef de adjunct-directeur persoonlijk is langs gegaan om te kijken of [verzoeker] voldoende tijd had. De leerling gaf een half uur voor de examentijd verstreken was, aan dat hij bijna klaar was en alle vragen had beantwoord.

- De bijkomende proef was gebaseerd op de examens van december en juni. Aangezien de vraagstelling zeer gelijkaardig was en [verzoeker] over een kopie van de december en juni examens beschikte, had [verzoeker] de mogelijkheid zich degelijk voor te bereiden. Bovendien zo verneemt de beroepscommissie, heeft een parallelle vakcollega de relevantie en validiteit van de vragen en de evaluatie van de antwoorden van [verzoeker] bevestigd.
- Het is niet omdat één leerplandoelstelling niet getest werd dat de bijkomende proef als niet-valide moet beschouwd worden. Een bijkomende proef dient om te verifiëren of de leerling 'in voldoende mate de leerplandoelstellingen heeft behaald' om de studies in het volgende jaar te kunnen voortzetten. De klassenraad heeft de soevereine bevoegdheid om te bepalen welke leerstof en welke doelen cruciaal zijn om te testen. Het is juridisch volkomen correct om een representatieve selectie van de leerstof te toetsen.

II.4 Betreffende het vierde middel (§ 7.4): schending van het onpartijdigheidsbeginsel

- Het C-attest steunt niet op een tekort voor één vak, maar op het globale dossier, waarbij aan [verzoeker] extra kansen geboden werden om zijn kennis en inzichten te bewijzen.
- Er geldt in het Vlaamse onderwijsrecht een 'weerlegbaar vermoeden van deskundigheid' van de leerkracht en de klassenraad. Het feit dat één leerkracht de proef opstelt en verbetert, is de decretale uitvoering van de onderwijsopdracht. De schijn van partijdigheid wordt bovendien volledig opgeheven doordat de klassenraad een collegiaal orgaan is en de genomen beslissing niet enkel die van de leerkracht fysica is, maar van de voltallige deliberende klassenraad.
- Wat de e-mail van de leerkracht betreft, stelt de beroepscommissie dat:
  - de e-mail ongelukkig geformuleerd was;
  - er geen bewijs is van effectieve vooringenomenheid;
  - een waarschuwing dat de proef zwaar is, niet betekent dat de uitslag vooraf vaststond. Zwaar wil in deze context zeggen dat het over de leerstof van het hele schooljaar gaat.
  - de leerkracht gewoon wil aangeven dat er meerdere opties zijn ongeacht de afloop. Bij niet slagen zou er maar weinig tijd overblijven om de mogelijkheden te bekijken. Er werd eveneens vermeld dat slagen voor de bijkomende proef ook tot de mogelijkheden behoort.
  - na de verduidelijkingen door de vakleerkracht de heer [R.] schreef: 'Bijgaande ter info. Dit stemt ons toch al gerust. Nu is het aan [verzoeker]'
- Wat de analyse van de leerplandoelen betreft, merkt de beroepscommissie op dat een pedagogische evaluatie noodzakelijker wijze een professionele beoordeling bevat. Termen zoals 'moeilijk af te leiden' zijn geen vooroordelen maar beschrijvingen van onvoldoende transparante redeneringen. Vaak wordt gevraagd om eerst de situatie te tekenen. Aan de hand van die tekening moeten bijhorende

berekeningen gemaakt worden. Op vraag van de ouders werd de bijkomende proef door een parallelle vakleerkracht beoordeeld en deze kwam tot hetzelfde resultaat.

- Een leerling kan beschikken over bepaalde deelvaardigheden en toch onvoldoende leerplandoelen behalen in hun totaliteit. Dat [verzoeker] enkele onderdelen correct beheerst, zoals: halveringstijden, kernreacties en energieberekeningen, sluit niet uit dat er tegelijk wezenlijke hiaten bestaan in andere fundamentele onderdelen van het vak.
- De beroepscommissie erkent dat een vakleerkracht per definitie een belangrijke rol speelt in deliberaties. Wanneer een klassenraad samen komt na bijkomende proeven, wordt het resultaat meegedeeld en een analyse gemaakt van wat goed liep en wat niet. Positieve elementen en negatieve elementen worden benoemd. Dit werd door zowel de vakleerkracht biologie als door de vakleerkracht fysica gedaan. Aan de beroepscommissie wordt verzekerd dat elk lid van het klassenraad vervolgens de kans krijgt om bijkomende vragen te stellen en zijn mening te geven over een mogelijke attestering. De klassenraad besliste unaniem een C-attest toe te kennen. De aanvullingen van de vakleerkracht zijn voor de beroepscommissie geen schending van het onpartijdigheidsbeginsel en de beroepscommissie stelt vast dat noch de voorzitter van de delibererende klassenraad noch de klastitularis bedenkingen hebben geformuleerd bij de houding van de vakleerkracht fysica tijdens de verschillende delibererende klassenraden.

II.5 Betreffende het vijfde middel (§ 7.5): onwettige doorwerking van het schooljaar 2024-2025

- De motivatie en het advies van vorig schooljaar lag volgens de beroepscommissie niet aan de basis van de beslissing van de delibererende klassenraad. Het werd enkel als context meegenomen. Ze tonen een patroon van herhaalde moeilijkheden voor fysica. (behoorlijk dagelijks werk, zwak examenresultaat kerst 51,2 % en zeer diep tekort juni 30,5%)
- De vakantietaak die aan [verzoeker] werd gegeven diende om sterker aan het schooljaar te kunnen beginnen. Ondanks de vakantietaak en de geboden kans bleven in het daaropvolgende schooljaar ernstige problemen bestaan. De beroepscommissie kan met stelligheid melden dat het resultaat van de vakantietaak, in tegenstelling tot wat de verzoeker beweert, wel degelijk in het leerlingvolgsysteem staat. Het werd vermeld in de interventie 25-26 beginsituatie en werd aan de klassenraad meegedeeld op de beginklassenraad.
- Binnen de doorstroomfinaliteit van de richting Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen vormen de leerlijnen een strikt verticaal en cumulatief geheel. De vaststelling dat de leerstof van de tweede graad reeds onvoldoende verwerkt was, is een cruciale pedagogische vaststelling om de huidige tekorten in het eerste jaar van de derde graad te begrijpen. Het negeren van deze historiek zou volgens de beroepscommissie getuigen van een gebrek aan zorgvuldigheid vanwege de klassenraad. De verwijzing naar het

verleden is dan ook geen onwettige doorwerking, maar een objectieve motivering van de onhaalbaarheid van de overstap naar het tweede leerjaar van de derde graad Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen.

II.6 Betreffende het zesde middel: gebrekkige behandeling van de betwisting.

- Met betrekking tot het bet bezwaar dat een bijkomende proef de eerdere evaluaties niet vervangt en dat de leerplandoelen niet uitsluitend op basis van die proef mogen worden beoordeeld, beklemtoont de beroepscommissie nogmaals dat zowel de beroepscommissie als de klassenraad een beslissing moet nemen vanuit het globale leerlingendossier. De beroepscommissie verwijst hierbij naar het antwoord op het eerste middel (zie supra § II.1).
- Inzake de vraag om de examens fysica van december en juni te laten nakijken, verklaart de beroepscommissie dat de voorzitter van de deliberende klassenraad de examens in kwestie heeft overhandigd aan de beroepscommissie en er geen rekenfouten gemaakt zijn. Voor de inhoudelijke beoordeling gaat de beroepscommissie uit van de deskundigheid van de vakleerkracht en de parallelle vakleerkracht (§ II.4 vierde item).
- Over de grief dat geen enkele e-mail van de leerling aan de vakleerkracht werd beantwoord, stelt de beroepscommissie vast dat zij drie mails van [verzoeker] aan de vakleerkracht heeft teruggevonden. En voorts dat de vakleerkracht de mail van [verzoeker] d.d. 22/11/2025 heeft beantwoord op zondag 23/11/2025.
- De vraag naar de houding van de vakleerkracht in de klassenraad: deze werd beantwoord in § II.5 zesde item.
- De beroepscommissie merkt op dat het aan de adjunct-directeur is om te oordelen of hij op basis van de aangehaalde argumenten tijdens het overleg beslist om al of niet de deliberende klassenraad terug samen te roepen. Deze bevoegdheid is decretaal bepaald. In het geval van [verzoeker] heeft de adjunct-directeur beslist dat het niet nodig was om op basis van de aangebrachte argumenten de klassenraad terug samen te roepen.

II.7 Betreffende het zevende middel: Ontbrekende remediëring en begeleiding; interne tegenstrijdigheid van de beslissing

- De beroepscommissie stelt vast dat tijdens het schooljaar in het vakcommentaar van fysica op het rapport meermaals is aangegeven dat de controletoetsen niet goed waren en dat [verzoeker] meermaals aangemoedigd werd om extra oefeningen te maken.
- Indien [verzoeker] nood had aan extra uitleg, bestond de mogelijkheid om naar de leercoaching te gaan. Daar kan hij steeds terecht met vragen. Het is een remediëringsinitiatief dat toegankelijk is voor alle leerlingen, dus zeker ook voor [verzoeker]. In de derde graad wordt er verwacht dat leerlingen hun leerproces in eigen handen nemen en dat zij zelf initiatief nemen om in te gaan op de aangeboden remediëringsmogelijkheden. De oplossingen van extra oefeningen staan ter beschikking in het vakteam.

- Op regelmatige tijdstippen (rapportbesprekingen) ging de klastitularis in gesprek met [verzoeker]. Zij heeft telkens aangegeven dat [verzoeker] voor vakken waar hij het moeilijk mee had, tijdens de middag naar de leercoaching kon gaan. [Verzoeker] heeft hier kennelijk geen gebruik van gemaakt.
- Het feit dat e-mails van de leerling tijdens de zomervakantie onbeantwoord zouden zijn gebleven, kan niet zonder meer als een tekortkoming van de school of de betrokken leerkracht worden beschouwd. Van leerkrachten wordt tijdens de grote vakantie in beginsel niet verwacht dat zij permanent beschikbaar zijn voor individuele begeleiding van leerlingen. De verantwoordelijkheid voor het afleggen van een bijkomende proef rust in de eerste plaats bij de leerling zelf. De school heeft bovendien de leerstof, evaluaties en resultaten gedurende het schooljaar aangeboden en beoordeeld. Dat de ouders zelf bijkomende ondersteuning hebben gezocht in de vorm van privébijlessen, toont hoogstens aan dat zij extra voorbereiding wenselijk vonden. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat de school verplicht was om tijdens de zomervakantie individuele begeleiding of remediëring te organiseren. De mening van een externe lesgever of voormalige leerkracht kan niet in de plaats treden van de professionele beoordeling door de bevoegde klassenraad, die zich baseert op het geheel van de evaluatiegegevens van het volledige schooljaar en de bijkomende proef.

  Aangezien er geen afspraak of verplichting bestond dat de betrokken leerkracht tijdens de vakantie individuele ondersteuning zou verstrekken, stelt de beroepscommissie dat het uitblijven van antwoorden op e-mails tijdens de zomervakantie op zichzelf geen procedurefout of onzorgvuldigheid bewijst.
- Betreffende de interne tegenstrijdigheid. Het C-attest werd telefonisch toegelicht en de geschreven motivatie en advies werden verduidelijkt. Zo [meldde] de klastitularis dat de zwakkere cijfers op wetenschappen en wiskunde (allemaal percentages in de 50 of lager) en de hogere cijfers op andere vakken zoals Engels, Frans, godsdienst en geschiedenis de klassenraad heeft doen afvragen of de talenten van [verzoeker] in een andere richting misschien beter tot uiting zouden komen. De ouders vertelden aan de klastitularis dat [verzoeker] zelf eens moest nagaan of die wetenschappen wel in zijn interesseveld liggen. Indien dit zo zou zijn, dan wilden de ouders en [verzoeker] er zeker van zijn dat er een plaats voor [verzoeker] werd vrijgehouden in het eerste leerjaar van de derde graad Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen.

  De mededeling dat de plaats voor [verzoeker] vrijgehouden werd, is geenszins de aanbeveling om het jaar over te doen in dezelfde studierichting. Het dient enkel om aan te geven dat er voorlopig voor hem een plaats werd gereserveerd. Uiteindelijk kan [verzoeker] ervoor kiezen om iets anders te doen. Om te voorkomen dat hij op korte termijn iets moet beslissen, werd eerder al gesuggereerd met dit scenario rekening te houden.

Volgens het inschrijvingsdecreet kan de school wel een advies geven, maar is ze verplicht om eigen leerlingen in te schrijven in de studierichting van keuze als deze gewettigd wordt door het behaald oriënteringsattest.

Bij het op zoek gaan naar een andere richting werd het advies gegeven om het CLB te raadplegen. Er wordt verwacht dat de ouders dan zelf contact opnemen met het CLB. De contactgegevens van de CLB-medewerker van de school [staan] vermeld op de website.

II.8. Betreffende het achtste middel: kennelijke onredelijkheid en onevenredigheid.

- Verzoekers wijzen erop dat er na de bijkomende proeven nog één vak resteert met een globaal tekort en dat bij één vaktekort een verwijzing naar dat tekort op zichzelf niet volstaat. De beroepscommissie stelt dat hier geen sprake kan zijn van één resterend tekort. De resultaten van beide bijkomende proeven moeten afgewogen worden samen met de twee tekorten op de jaartotalen in juni, de andere resultaten, m.a.w. de beslissing moet genomen worden op basis van het globale dossier. Het is ook op deze wijze dat de beslissing door de delibererende klassenraad is genomen zoals weergegeven in § I. en § II.1.
- De verzoekers wijzen op een terugkerend patroon van ziekte-gerelateerde afwezigheden tijdens of vlak voor evaluatieperiodes. De beroepscommissie stelt vast dat deze vraag pas voor het eerst gesteld wordt in het verweerschrift van 3 september 2026. De beroepscommissie kan uit deze attesten niet afleiden of er al of niet een link bestaat met evaluaties. De beroepscommissie kan de klassenraad ook niet verantwoordelijk stellen voor het niet opstarten van een begeleidingsplan hierrond als zij hierover nooit een signaal gekregen hebben van [verzoeker] zelf of van zijn ouders.

II.9. Betreft het middel zoals verwoord in § 9.1, dat er na de bijkomende proeven er maximaal één tekort over blijft voor het vak fysica. Dat tekort moet afgewogen worden tegen alle andere vakken waarvoor [verzoeker] wel geslaagd is. Een aantal van deze vakken waarvoor [verzoeker] geslaagd is, zijn ook richtingsvakken. De beroepscommissie stelt vast dat dit geen nieuw middel is maar een samenvatting van het eerste middel en van het achtste middel (cfr. supra §§ 7.1 en 7.8) De beroepscommissie verwijst dan ook naar de respectievelijke antwoorden in § II.1 en § II.8.

II.10. Betreft het middel dat fysica deel uit maakt van een geïntegreerd leerplan (cfr. supra § 9.3) en de klassenraad moet beoordelen of [verzoeker] al of niet in voldoende mate de leerplandoelstellingen van het geïntegreerd leerplan beheerst.

- De Beroepscommissie stelt vast dat de Vlaamse overheid […] via eindtermen of minimumdoelen vastlegt wat een leerling moet kennen en kunnen. Diezelfde overheid stelt echter in haar regelgeving dat de schoolbesturen de volledige autonomie hebben over de pedagogisch-didactische aanpak. Dit houdt in dat een school zelf beslist hoe zij de doelen verdeelt over de lessentabel (het inrichten van aparte vakken zoals fysica, chemie en biologie, ook al hebben die één geïntegreerd leerplan) en hoe zij die vakken evalueert. De overheid legt geen

landelijke cijfersystemen of centrale examens op in het secundair onderwijs.
De specifieke juridische grondslag hiervoor is Artikel 24, § 1 van de Belgische Grondwet, waarin de vrijheid van onderwijs is vastgelegd.
De school volgt de leerplannen van Katholiek Onderwijs Vlaanderen. In de algemene inleidingen van de huidige STEM-leerplannen staat expliciet dat de leerplannen 'ruimte laten voor schoolbesturen om eigen beleidskeuzes te maken vanuit de eigen schoolcontext'. De koepels bevestigen dat de school beslist hoe de doelen organisatorisch worden vertaald naar de praktijk. Als de school in haar lessentabel kiest voor 4 aparte vakken met 4 aparte leraren, vloeit de aparte beoordeling daar logisch uit voort.

- Verder stelt de beroepscommissie vast dat de school de gehanteerde evaluatieprincipes vastlegt in het schoolreglement en in de rapportkaft die een onderdeel is van het schoolreglement. Op de rapportkaft staat vermeld dat de cesuur voor alle vakken op 50% ligt. Waar daarvan wordt afgeweken en er een aparte cesuur is omwille van een geïntegreerd leerplan, wordt dit ook op de rapportkaft vermeld. Dit is bijvoorbeeld het geval in de richting Kunst en in de richting Sportwetenschappen. Voor de richting Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen is dit niet het geval en geldt bijgevolg voor elk opgegeven vak de cesuur van 50% voor het vak.
- Rekening houdend met bovenstaande stelt de beroepscommissie vast dat de klassenraad in juni op een correcte manier gesproken heeft over twee jaartekorten voor richtingsvakken en dat de beslissing en motivatie zoals weergegeven in § I.1 op een correcte evaluatiebasis steunt.

II.11. Betreft het middel verwoord in § 9.3 dat ook voor het vak fysica apart kan gesteld worden dat [verzoeker] in voldoende mate de leerplandoelstellingen heeft bereikt.

- Waarom de leerstof van de bijkomende proef over het volledige schooljaar liep is reeds geargumenteerd in § II.1b en § II.2 derde item.
- De beroepscommissie stelt vast dat de door de verzoekers opgegeven cijfers niet correct zijn. [Verzoeker] behaalde op de bijkomende proef voor fysica 2/24 op het onderdeel elektrostatica, 15/24 op het onderdeel kernfysica en 3/18 op het onderdeel magnetisme. Op het onderdeel elektrostatica behaalde hij op het examen in juni 23,5/52 en samen met dagelijks werk resulteerde dat in een tussentotaal van 50%. Op het examen van juni behaalde [verzoeker] 10,5/26 op het onderdeel van kernfysica en 10,5/27 op het onderdeel magnetisme. Het resultaat van de bijkomende proef in combinatie met de jaarcijfers toont aan dat [verzoeker] de leerplandoelstellingen voor het vak fysica niet op een duurzame wijze behaald heeft.

Uit bovenstaande elementen volgt voor de beroepscommissie de overtuiging dat de prospectieve slaagkans van [verzoeker] met een aan de zekerheid grenzende waarschijnlijkheid is uitgesloten, zonder daartoe alle grieven of middelen die door de verzoeker worden aangevoerd één voor één van

antwoord te dienen. Het volstaat voor de Raad van State (zie RvS, Arrest 257.634 dd. 13/10/2023) dat in de beslissing van de beroepscommissie de motieven worden opgenomen die de beslissing kunnen dragen.
De beroepscommissie stelt zich voorts graag in lijn met de gangbare opvatting van de Raad van State dat de beslissing over het al dan niet slagen van een leerling besloten ligt in de behaalde punten. [Verzoeker] heeft onbetwist 2 jaartekorten behaald van 46% op de richtingsvakken fysica en biologie en op de daaropvolgende bijkomende proeven 52% voor biologie en 30% voor fysica. De beroepscommissie wil er ten slotte ook aan herinneren dat, gelet op enerzijds de gehanteerde faciliteiten en anderzijds het vermoeden van deskundigheid van de leerkrachten, deze cijfers geacht worden een representatief beeld te geven van de kennis en kunde van [verzoeker]. Een verwijzing naar […] ordentelijk vastgelegd tekorten volstaat volgens de Raad van State als formele motivering voor de vaststelling van het tekort.
De beroepscommissie stelt ook vast dat [verzoeker] voor het vak fysica een diep en structureel tekort behaalde, dat ook na de bijkomende proef slechts 30% bedroeg.
De studierichting Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen behoort tot de doorstroomfinaliteit en beoogt volgens het curriculum een grondige wetenschappelijke vorming, waarbij fysica een essentieel en richtingbepalend onderdeel vormt binnen het geheel van de STEM-vakken. De leerplandoelstellingen vereisen niet enkel kennis van natuurkundige concepten, maar ook inzicht in wetenschappelijke modellen, probleemoplossend denken en het toepassen van wiskundige en experimentele vaardigheden.
Aangezien het hier het eerste leerjaar van de derde graad betreft, bouwt de leerstof van het daaropvolgende en afsluitende leerjaar op een rechtstreekse, lineaire en cumulatieve wijze verder op de inzichten, vaardigheden en leerinhouden die in het huidige schooljaar worden verworven.
De vastgestelde tekorten hebben betrekking op fundamentele leerplandoelstellingen van fysica en wijzen op een onvoldoende beheersing van de noodzakelijke basiscompetenties. Deze vaststelling wordt ook ondersteund door de elementen aangehaald in het globale dossier van de leerling. (zie hoger) Een C-attest steunt bijgevolg niet op een louter cijfermatige benadering van het tekort op de bijkomende proef.
De kloof met de vereiste kennis en vaardigheden is dermate groot dat de prospectieve slaagkansen in het tweede leerjaar van de derde graad Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen redelijkerwijze als onbestaande moeten worden beschouwd. De beroepscommissie is dan ook van oordeel dat de leerling onvoldoende voorbereid is om met reële kans op slagen het vervolgtraject binnen deze studierichting aan te vatten.
De beroepscommissie beslist dan ook om het oriënteringsattest C in het eerste leerjaar van de derde graad Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen te handhaven."

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de bestreden beslissing *prima facie* kan worden verantwoord. Overeenkomstig paragraaf 5 van datzelfde artikel wordt de zaak behandeld bij uiterst dringende noodzakelijkheid en derhalve binnen een termijn van vijftien dagen of minder, wanneer zulks in het opschrift wordt vermeld.

V. Spoedeisendheid en uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

5. Verzoeker voert, samengevat, aan dat indien de gewone schorsingsprocedure zou worden gevolgd, een voor hem gunstig arrest te laat zou komen en hij tegen het onomkeerbaar nadeel zou aankijken van het *de facto* verlies van een schooljaar.

6. De verwerende partij voert onder het kopje ‘Vordering tot schorsing (hoogdringendheid) – uiterst dringende noodzakelijkheid’ aan dat deze schorsingsvoorwaarde niet is vervuld omdat geen ernstige middelen worden ontwikkeld.

Beoordeling

7. Het aanvoeren van minstens één ernstig middel – wat hierna wordt onderzocht – is een afzonderlijke schorsingsvoorwaarde die losstaat van de spoedeisendheid en de uiterst dringende noodzakelijkheid.

De door de verwerende partij geuite bezwaren zijn voor de beoordeling van de urgentie van de vordering niet dienend.

8. Verzoeker verwijst, wat het beroep op de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, naar het dreigend verlies van een schooljaar indien zijn vordering middels een gewone schorsingsprocedure wordt afgedaan.

Het mag de vaste rechtspraak van de Raad van State heten dat het verlies van een schooljaar een schadelijke situatie is die rechtvaardigt dat de verzoekende partij beroep doet op de uitzonderlijke procedure van de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Deze schorsingsvoorwaarde is vervuld.

VI. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

9. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de formelemotiveringsplicht, de materiëlemotiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker onderscheidt acht middelonderdelen.

In een *eerste middelonderdeel* acht verzoeker de formele- en de materiëlemotiveringsplicht geschonden. Hij stelt dat de bestreden beslissing steunt op de negen leerplandoelen die volgens de beroepscommissie niet werden behaald, terwijl bij het onderdeel kernfysica drie doelen worden vermeld (‘LPD 8 F’, ‘LPD 9 F’ en ‘LPD 10 F’) waarbij wordt gesteld dat verzoeker de gevraagde

verrichtingen correct heeft uitgevoerd. Die tegenstrijdigheid is volgens verzoeker geen louter redactionele onvolkomenheid, maar wordt bevestigd door het cijfermateriaal dat de bestreden beslissing aanreikt: voor het onderdeel kernfysica werd op de bijkomende proef 15/24, hetzij 62,5% behaald, zijnde ruim boven de gehanteerde cesuur. De door de beroepscommissie vermelde "structurele en fundamentele hiaten" kunnen naar het oordeel van verzoeker niet worden gedragen door een ruim slaagcijfer voor een deel van de bijkomende proef – volgens verzoeker een derde van die proef, "goed voor 24 van de 66 punten". Verzoeker stipt nog aan dat hij belang heeft bij dit middelonderdeel, omdat indien het onderdeel kernfysica uit de opsomming wordt geweerd, enkel elektrostatica en magnetisme overblijven en de feitelijke grondslag voor de beoordeling dan "wezenlijk anders" wordt.

In een *tweede middelonderdeel* beroept verzoeker zich op de materiëlemotiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Aangevoerd wordt dat één van de motieven waarom de bijkomende proef fysica de leerstof van het volledige schooljaar moest omvatten, niet overtuigt. Verzoeker stelt:

> "Punt I.b.ii stelt vast:
>
> '[Verzoeker] behaalt wel een jaartotaal van 56% voor dagelijks werk voor fysica. Dit resultaat is samengesteld uit de resultaten van kleine toetsen, controletoetsen en practica. Uit de analyse blijkt dat [verzoeker] maar geslaagd is voor drie van de acht controletoetsen.'
>
> 42. In punt II.3 wordt daaruit besloten:
>
> 'Uit de analyse van de evaluaties blijkt dat [verzoeker] hoofdzakelijk goed scoorde op de kleine toetsen en practica en slecht op de controletoetsen. Kennelijk was dat ook zo in het eerste semester.'
>
> 43. Die vaststelling wordt door de stukken niet gedragen. De vakcommentaar fysica op het rapport van juni 2026 luidt:
>
> 'Ik ben even gaan kijken: Je was ook gebuisd op het Kerstexamen en was in het 2e semester ook maar voor 1 van de 5 controletoetsen geslaagd.'
>
> Verwerende partij situeert daar dus vijf controletoetsen in het tweede semester, waarvan er één geslaagd was.
>
> 44. Betreffen de acht controletoetsen waarvan punt I.b.ii gewag maakt het volledige schooljaar – wat de meest voor de hand liggende lezing is – dan resteren voor het eerste semester drie controletoetsen waarvan er twee geslaagd waren. [Verzoeker kan] die gevolgtrekking niet met zekerheid maken, omdat de lijst van de controletoetsen niet werd neergelegd. Dat is evenwel juist het punt: de beroepscommissie beschikte over die lijst, of kon

erover beschikken, en heeft haar niet geraadpleegd. De enige cijfers die in de bestreden beslissing en in de stukken voorkomen – drie van de acht over het volledige schooljaar, één van de vijf in het tweede semester – wijzen in de tegenovergestelde richting van wat punt II.3 als motief aanvoert. [Verzoeker vraagt] dat de lijst van de controletoetsen fysica van het schooljaar 2025-2026, met hun data en resultaten, bij het administratief dossier wordt gevoegd.
45. Het woord 'kennelijk' verraadt bovendien dat de beroepscommissie dit gegeven niet heeft nagegaan, maar heeft verondersteld. Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht het bestuur de feiten vast te stellen vóór het beslist, en die feiten zorgvuldig te onderzoeken wanneer zij een dragend motief vormen. Dat is hier niet gebeurd, terwijl de gegevens zich in het dossier van de school zelf bevonden.
46. Ook dit onderdeel is dienstig: de veronderstelde zwakke prestaties van het eerste semester zijn precies het motief waarmee de uitbreiding van de proef tot dat semester wordt verantwoord – een uitbreiding die vervolgens tot het resultaat van 2/24 voor elektrostatica heeft geleid."

Verzoeker steunt een *derde middelonderdeel* op een schending van de formelemotiveringsplicht, de materiëlemotiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel. Hij stelt dat de beroepscommissie haar besluiten in absolute bewoordingen formuleert ("het onomstotelijke en actuele bewijs", "met een aan de zekerheid grenzende waarschijnlijkheid", de slaagkansen "redelijkerwijze als onbestaande moeten worden beschouwd"), terwijl ze steunen op één proef van enkele uren, waaromtrent de beroepscommissie zelf erkent dat één leerplandoel niet werd ondervraagd, een volledig onderdeel werd behaald en op verschillende plaatsen wordt aangegeven dat de beoordelaar niet heeft kunnen vaststellen wat de leerling heeft gedaan ("dit is moeilijk af te leiden uit zijn antwoord"). Een oordeel dat aan zekerheid grenst, kan naar het oordeel van verzoeker niet steunen op vaststellingen die de beoordelaar zelf als onzeker omschrijft.

In een *vierde middelonderdeel* acht verzoeker de materiëlemotiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Verzoeker betrekt zijn kritiek op wat onder randnummer II.5 van de bestreden beslissing is overwogen met betrekking tot de "onwettige doorwerking van het schooljaar 2024-2025". Hij stelt dat niet blijkt dat de vakantietaak is beoordeeld of dat uit die beoordeling een resultaat is voortgekomen waaruit iets over de beheersing van de leerstof kan worden afgeleid: er werd immers aan hem alleen gevraagd de

vakantietaak op 1 september 2025 op het secretariaat af te geven. Bovendien werd de oplossingssleutel pas op 30 augustus 2025 beschikbaar gesteld. Verzoeker besluit dat de beroepscommissie zich niet kan beroepen op het uitblijven van resultaat van die remediëring. Deze kritiek is volgens verzoeker relevant omdat, zo stelt hij, de beroepscommissie de historiek van de tweede graad hanteert als "een cruciale pedagogische vaststelling om de huidige tekorten in het eerste jaar van de derde graad te begrijpen" en de bestreden beslissing mede steunt op de premisse dat de school wel degelijk remediëring heeft aangeboden.

Het *vijfde middelonderdeel* steunt op een schending van de materiëlemotiveringsplicht. Waar de beroepscommissie overweegt dat hij geen gebruik heeft gemaakt van beschikbare leercoaching, werpt verzoeker tegen dat hij wel degelijk meermaals tijdens de middagpauze naar de leercoaching is gegaan, maar dat de vakleerkracht fysica daar niet aanwezig was. Voorts bekritiseert verzoeker de wijze waarop zijn al dan niet deelnemen aan de leercoaching is vastgesteld. Hij betoogt dat de beroepscommissie niet heeft geverifieerd of zijn deelname door de school is geregistreerd, terwijl uit het gebruik van het woord "kennelijk" blijkt dat de beroepscommissie dit als een dragend motief beschouwt. Verzoeker vraagt dat de aanwezigheidsgegevens inzake de leercoaching bij het administratief dossier worden gevoegd.

In een *zesde middelonderdeel*, waarin hij zich beroept op een schending van de materiëlemotiveringsplicht, gaat verzoeker in op het antwoord van de beroepscommissie dat drie e-mails tussen verzoeker en de vakleerkracht voorliggen. Hij stelt dat enkel de beantwoorde e-mail wordt vermeld en dat de bestreden beslissing ten onrechte de indruk wekt dat ook de e-mails van 17 september 2025 en 8 augustus 2026 werden beantwoord. Een bestuur dat de stukken in handen heeft, mag daaruit niet uitsluitend het voor zichzelf gunstige element lichten, aldus verzoeker. Eenzelfde selectiviteit ziet hij gelegen in de overweging dat van leerlingen in de derde graad wordt verwacht dat zij zelf initiatief nemen om in te gaan op de aangeboden remediëringsmogelijkheden en

dat de oplossingen van extra oefeningen ter beschikking staan in het vakteam. De drie voormelde e-mails tonen volgens verzoeker het tegendeel aan.

In een *zevende middelonderdeel*, dat verzoeker het "achtste onderdeel" noemt en dat eveneens steunt op een schending van de materiëlemotiveringsplicht, stipt verzoeker aan dat het structuuronderdeel Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen één leerplan kent (met doelen 'B', 'C' en 'F') en dat op het rapport onder de hoofding van het vak drie onderdelen – biologie, chemie en fysica – staan vermeld met elk een afzonderlijke quotering, zonder totaalcijfer voor het vak zelf. De vaststelling van de beroepscommissie dat hij "de doelstellingen van het leerplan" onvoldoende heeft bereikt, slaat volgens verzoeker op het leerplan, maar de onderliggende analyse heeft enkel betrekking op doelen van de component fysica. Het grieft verzoeker dat het resultaat voor chemie (59%) bij de overwegingen van de beroepscommissie blijkbaar niet werd betrokken. Wat in de bestreden beslissing onder randnummer II.10 wordt overwogen, kan verzoeker niet overtuigen. Hij betwist immers niet de vrijheid van pedagogisch-didactische aanpak van de school, maar wel de conclusies die uit de voorliggende resultaten worden getrokken. De vrijheid om per vak te evalueren laat niet toe, zo stelt verzoeker, om uit de resultaten van één component te besluiten dat de doelen van het leerplan als geheel niet zijn bereikt. Hij stipt daarbij nog aan dat de beroepscommissie zich beroept op een stuk – de rapportkaft – dat niet werd neergelegd en dat de samengevoegde resultaten van biologie, chemie en fysica 51% bedragen.

In een *achtste middelonderdeel* – het negende in verzoekers telling – ten slotte, is verzoeker van oordeel dat de materiëlemotiveringsplicht is geschonden doordat de positieve resultaten die hij behaalde bij de beoordeling niet, of alleszins onvoldoende, werden betrokken. De vaststelling dat hij het leerjaar moet overdoen, met inbegrip van de vakken waarvoor hij geslaagd is, wordt volgens verzoeker dus genomen zonder dat uit de motivering blijkt dat die geslaagde vakken in de afweging zijn betrokken.

Beoordeling

a. zevende middelonderdeel

10.1 Het past om het zevende middelonderdeel eerst te behandelen.

10.2. In dat zevende middelonderdeel voert verzoeker aan dat er voor het structuuronderdeel Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen één leerplan is met doelen voor biologie, chemie en fysica, maar dat op het rapport die onderdelen als afzonderlijke vakken staan vermeld. Voorst stelt verzoeker dat de beoordeling inzake het behalen van de leerplandoelstellingen enkel betrekking heeft op het 'onderdeel' fysica. Tot slot stelt verzoeker dat de rapportkaft niet werd neergelegd en dat de samengevoegde resultaten van biologie, chemie en fysica 51% bedragen.

10.3. De wijze waarop een school de aangeboden opleiding evalueert – en dus ook of zij aan vakken afzonderlijke (jaar)cijfers toekent, dan wel die vakken clustert met het oog op één gezamenlijk cijfer – behoort tot haar pedagogische vrijheid.

In casu staan biologie, chemie en fysica – weliswaar onder de titel 'Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen' – als afzonderlijke vakken op het rapport vermeld en ze werden doorheen het jaar voor de vier periodes dagelijks werk en de twee examens ook afzonderlijk beoordeeld.

Ongeacht hoe die vakken zich tegenover elkaar verhouden in de leerplannen, vermag de klassenraad en vervolgens de beroepscommissie op het eerste gezicht ze als drie afzonderlijke vakken te beschouwen, waarop de leerling dan ook driemaal een slaagcijfer of een tekort kan laten optekenen. Verzoeker wijst *prima facie* alleszins geen rechtsnorm aan die zulks zou verbieden.

10.4. Evenzeer, zo lijkt, mogen die drie vakken in een opleiding ‘Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen’ als “richtingsvakken” worden aangemerkt.

10.5. Uit wat voorafgaat, leidt de Raad van State voorshands af dat de beroepscommissie voor het vak fysica vermocht rekening te houden met een jaartekort van 46% en een tekort op de bijkomende proef van 30%.

De eigen berekeningswijze die verzoeker hanteert om tot één jaarcijfer voor ‘Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen’ te komen – dat dan overigens 50,33% zou zijn, en niet 51% zoals verzoeker voorrekent – is dan ook niet dienend.

10.6. Het zevende middelonderdeel is niet ernstig.

b. eerste middelonderdeel

11.1. Verzoeker voert aan dat het tekort voor het vak fysica niet deugdelijk is verantwoord omdat hij voor de drie doelen die voor het onderdeel kernfysica zijn vermeld “de gevraagde verrichtingen correct heeft uitgevoerd” en hij voor dat onderdeel op de bijkomende proef 62,5% behaalde, zodat er van “structurele en fundamentele hiaten” geen sprake kan zijn.

11.2. Verzoeker behaalde voor fysica in juni een jaarcijfer van 46%. Op de bijkomende proef haalde hij slechts 30%. De beroepscommissie vermeldt de scores op de drie verschillende onderdelen – elektrostatica 2/24, kernfysica 15/24 en magnetisme 3/18 – en geeft dus op het eerste gezicht aan dat verzoeker voor het onderdeel kernfysica een slaagcijfer behaalde.

11.3. Dit neemt evenwel niet weg, zo lijkt, dat het onderzoek naar het in voldoende mate bereiken van de leerplandoelstellingen zich voltrekt op het niveau van de vakken – in dit geval fysica – en niet op het niveau van de onderdelen

van een vak. Met een jaarcijfer van 46% en een resultaat op de bijkomende proef van 30% kan *prima facie* worden geoordeeld dat verzoeker de leerplandoelstellingen voor dat vak niet in voldoende mate heeft bereikt.

11.4. Het eerste middelonderdeel is niet ernstig.

c. tweede middelonderdeel

12.1. Verzoeker bekritiseert de motieven om bij de bijkomende proef voor het vak fysica de leerstof van het gehele schooljaar te betrekken. Hij stelt dat ten onrechte wordt overwogen dat hij in het eerste semester slecht scoorde op de controletoetsen.

Daargelaten of verzoeker de motieven van de delibererende klassenraad nog kan aanvechten in het kader van de betwisting van de beslissing van de beroepscommissie, lijkt verzoeker hoe dan ook niet te kunnen worden bijgevallen.

12.2. Waar verzoeker de commentaar van de vakleerkracht fysica met betrekking tot de controletoetsen aanhaalt, moet op het eerste gezicht erop worden gewezen dat niet de vakleerkracht, maar de delibererende klassenraad bevoegd is om bijkomende proeven op te leggen en *in casu* ook de beslissing ter zake heeft genomen.

Op het individueel syntheseblad motiveert de klassenraad als volgt:

> "Je beantwoordde de examenvragen voor biologie en fysica onvolledig en verward. De klassenraad zoekt daarom naar bijkomende informatie om een beslissing te kunnen nemen en vraagt bijkomende proeven voor biologie en fysica."

Het is *prima facie* díé vaststelling – het onvolledig en verward beantwoorden van de examenvragen – die de beslissing tot het opleggen van

bijkomende proeven schraagt. In die motieven is van controletoetsen in de loop van het schooljaar geen sprake.

12.3. Voorts kan op het eerste gezicht worden vastgesteld dat de beroepscommissie de beslissing van de delibererende klassenraad omtrent het aantal en de omvang van de bijkomende proeven is bijgevallen en zich die beslissing eigen heeft gemaakt. Ter zake kan worden verwezen naar de volgende overwegingen in de bestreden beslissing:

> "Waarom de leerstof voor fysica over het ganse schooljaar ging kwam reeds aan bod in § I.b en § II. (derde item). De beroepscommissie treedt de visie bij dat wanneer de klassenraad ernstige twijfel heeft over de beheersing van de basiscompetenties van een vak, die proef noodzakelijk ruim kan of moet zijn. Uit de analyse van de evaluaties blijkt dat [verzoeker] hoofdzakelijk goed scoorde op de kleine toetsen en practica en slecht op de controletoetsen. Kennelijk was dat ook zo in het eerste semester."

Voor zover de beroepscommissie de controletoetsen wél bij haar afwegingen betrekt, volstaat op het eerste gezicht de vaststelling dat verzoeker niet betwist dat er overheen het schooljaar acht controletoetsen werden gehouden en dat hij voor slechts drie daarvan slaagde. Verzoeker moge dan stellen dat hij in het eerste semester voor twee van de drie controletoetsen slaagde, daarmee overtuigt hij vooralsnog niet ervan dat op grond van dat gegeven alleen de leerstof van het eerste semester voor de bijkomende proef fysica buiten beschouwing moest blijven. Verzoeker gaat dan immers, zo lijkt, voorbij aan de vaststelling dat hij op één controletoets niet slaagde en dat hij bij de eerste examenreeks voor dat vak een tekort (45%) liet optekenen.

12.4. Het tweede middelonderdeel is niet ernstig.

d. derde middelonderdeel

13.1. Verzoeker stelt dat de beroepscommissie niet motiveert waarom, noch in redelijkheid kon beslissen dat zijn prospectieve slaagkansen onbestaande zijn.

13.2. De beroepscommissie overweegt onder meer:

> "Het resultaat van de bijkomende proef in combinatie met de jaarcijfers toont aan dat [verzoeker] de leerplandoelstellingen voor het vak fysica niet op een duurzame wijze behaald heeft."

De Raad van State neemt voorshands aan dat er geen reden is om deze motivering anders te lezen dan hoe ze letterlijk is neergeschreven, wat *prima facie* betekent dat de beroepscommissie haar beoordeling steunt op én de jaarcijfers én het resultaat op de bijkomende proef. Voor zover verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing enkel steunt op "één proef van enkele uren", is het middel niet ernstig.

Wat de relevantie van de resultaten voor onderdelen van het vak fysica (zoals kernfysica) betreft, kan worden verwezen naar wat *sub* 11.3 voorlopig is overwogen.

13.3. Wat de materiëlemotiveringsplicht betreft, kunnen in het dossier voor fysica op dagelijks werk ("DW") en examens ("EX") de volgende resultaten worden vastgesteld:

- DW1: 62%
- DW2: 74%
- DW3: 55%
- DW4: 35%
- EX1: 45%
- EX2: 40%
- Jaartotaal: 46%

Met vervolgens een resultaat van 30% op de bijkomende proef, lijkt de beroepscommissie de feitelijke gegevens van het dossier niet te miskennen wanneer zij besluit dat de leerplandoelen voor het vak fysica niet zijn behaald.

13.4. Uit het bovenstaande lijkt op het eerste gezicht ook te moeten worden afgeleid dat de beroepscommissie door de verzoeker ingeroepen rechtsnormen niet schendt wanneer zij uiting geeft aan haar stellige overtuiging dat verzoeker, omwille van wat zij heeft vastgesteld en wat hiervóór in herinnering is gebracht, in de betrokken studierichting ruim onvoldoende slaagkansen heeft in het tweede jaar van de derde graad.

13.5. Het derde middelonderdeel is niet ernstig.

e. vierde middelonderdeel

14.1. Verzoeker voert in dit middelonderdeel aan dat op onrechtmatige wijze rekening is gehouden met de resultaten in het schooljaar 2024-2025.

14.2. De eerste paragraaf van de bestreden beslissing luidt:

> "De beroepscommissie heeft bij het tot stand komen van haar eindbeslissing in de procedure m.b.t. de betwisting van het C-attest van [verzoeker] gelet op onderstaande elementen."

Wat volgt is een opsomming van enerzijds regelgeving en anderzijds de door verzoeker behaalde resultaten. Wat dit laatste betreft, gaat het zonder uitzondering om resultaten – en de daarop volgende klassenraadbeslissingen – uit het schooljaar 2025-2026. Ook wanneer de beroepscommissie, na weerlegging van verzoekers argumenten, *in fine* van de bestreden beslissing samenvattend tot haar eindoordeel komt, lijken daarbij geen elementen van het schooljaar 2024-2025 te zijn betrokken.

14.3. Uit wat voorafgaat, neemt de Raad van State vooralsnog aan dat de remediëring en de vakantietaak op het einde van het schooljaar 2024-2025 geen dragend motief vormen in de thans bestreden beslissing.

Dat de beroepscommissie onder randnummer II.5 van haar beslissing ingaat op verzoekers grieven ter zake, doet aan die vaststelling op het eerste gezicht geen afbreuk, wat ook blijkt uit haar overweging dat ook de klassenraad de “motivatie” (bedoeld wordt wellicht: “de motivering”) en het advies van het vorige schooljaar niet bij zijn beslissing heeft betrokken en slechts als context heeft weergegeven. Voorts leest de Raad van State in de bestreden beslissing *prima facie* dat het onvoldoende verwerkt hebben van de leerstof in de tweede graad – leidend tot een deliberatiebeslissing waarvan verzoeker niet aanvoert, laat staan bewijst, dat hij ze in rechte heeft bestreden – voor de beroepscommissie slechts een “cruciale pedagogische vaststelling” is om de huidige tekorten “te begrijpen”; de beroepscommissie grijpt die resultaten uit het verleden dus niet aan, zo lijkt, om de tekorten te ‘motiveren’.

14.4. Het vierde middelonderdeel is niet ernstig.

f. vijfde middelonderdeel

15.1. Verzoeker voert in een vijfde middelonderdeel aan dat de materiëlemotiveringsplicht is geschonden doordat, in strijd met de werkelijkheid, wordt overwogen dat hij geen gebruik heeft gemaakt van de beschikbare leercoaching.

15.2. De verwerende partij heeft, zoals door verzoeker gevraagd, lijsten neergelegd met betrekking tot de aangeboden leercoaching in het schooljaar 2025-2026.

Op deze stukken, die verzoeker niet van valsheid beticht en die hij op de terechtzitting niet weerspreekt, komt verzoekers naam niet voor. Voorshands wordt dan ook aangenomen dat de beroepscommissie terecht kon overwegen dat verzoeker de mogelijkheden geboden door de leercoaching onbenut heeft gelaten.

15.3. Het vijfde middel is niet ernstig.

g. zesde middelonderdeel

16.1. In een zesde middelonderdeel betoogt verzoeker dat slechts één van de drie vermelde e-mails tussen hemzelf en de vakleerkracht daadwerkelijk werd beantwoord en dat ten onrechte wordt gesteld dat de oplossingen voor de extra oefeningen steeds ter beschikking staan.

16.2. De Raad van State valt verzoeker vooralsnog niet bij dat de beroepscommissie in dat opzicht de materiëlemotiveringsplicht – de enige rechtsnorm die verzoeker op dit middelonderdeel betrekt – miskent. Zij overweegt immers uitdrukkelijk dat er afspraken noch verplichtingen waren omtrent begeleiding tijdens de zomervakantie; aldus oordeelt de beroepscommissie niet, zo lijkt, dat de e-mail van 8 augustus 2026 niet bestaat, maar wel dat er redenen zijn waarom hij niet werd beantwoord.

16.3. Wat de verbetersleutels betreft, heeft de vakleerkracht verzoekers vraag van 22 november 2025 om die ter beschikking te stellen, daags nadien beantwoord en er gevolg aan gegeven.

Met die feitelijke omstandigheden staan op het eerste gezicht niet op gespannen voet, de overweging dat van verzoeker als leerling in de derde graad enig initiatief wordt verwacht bij het te baat nemen van remediëringsmogelijkheden, bijvoorbeeld via de aangeboden leercoaching.

16.4. Het zesde middelonderdeel is ongegrond.

h. achtste middelonderdeel

17.1. Verzoeker stelt in een achtste middelonderdeel dat de positieve resultaten die hij behaalde onvoldoende bij de beoordeling zijn betrokken.

17.2. In de bestreden beslissing is onder meer te lezen wat volgt:

> "De aanleiding voor het toekennen van twee bijkomende proeven in juni waren de jaartekorten van 46% voor beide vakken. Beide vakken zijn richtingsbepalende kernvakken binnen de studierichting Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen uit de doorstroomfinaliteit. In het voordeel van [verzoeker] spraken de jaarresultaten voor de vakken geschiedenis (71%), Engels (73%) en Frans (68%).
> […]
> Teneinde de noodzakelijke onderwijskwaliteit te waarborgen, rekening te houden met de goede resultaten van een aantal andere vakken en om [verzoeker] een reële remediëringskans te bieden, beslist de delibererende klassenraad in juni om de beslissing over het toekennen van een oriënteringsattest uit te stellen en om gerichte bijkomende proeven toe te kennen voor de vakken biologie en fysica. Deze proeven beogen uitsluitsel te geven over de mate waarin [verzoeker] de fundamentele basiscompetenties alsnog duurzaam heeft verworven om de studierichting met succes voort te zetten.
> […]
> Rekening houdend met de resultaten van de bijkomende proeven, met het globale dossier zoals aangegeven in de paragrafen I.a. tot en met I.d. en met de materiele motivering van de klassenraad, stelt de beroepscommissie vast dat hoewel [verzoeker] voor biologie een gunstige evolutie toont en geslaagd is (52%), de resultaten voor fysica op de bijkomende proef substantieel zijn gedaald naar 30%. Deze proef behelsde de kerncompetenties en essentiële leerplandoelen van het volledige schooljaar. Het resultaat van 30% levert voor de beroepscommissie het onomstotelijke en actuele bewijs dat de eerder in het jaar geteste doelen niet duurzaam verankerd zijn.
> […]
> II.1 In antwoord op § 7.1 stelt de beroepscommissie vast dat zowel in de beoordeling van de delibererende klassenraad in juni als in augustus wel degelijk rekening gehouden werd met het globale dossier zoals weergegeven hierboven in § I. De aanleiding voor de bijkomende proeven was de vaststelling dat [verzoeker] het schooljaar afsloot met twee tekorten voor de richtingsvakken fysica (46%) en biologie (46%). Het globale dossier van het reguliere schooljaar vormde de absolute en expliciete grondslag om in juni een uitstel van beslissing te verlenen.
> […]
> Met betrekking tot het […] bezwaar dat een bijkomende proef de eerdere evaluaties niet vervangt en dat de leerplandoelen niet uitsluitend op basis van die proef mogen worden beoordeeld, beklemtoont de beroepscommissie nogmaals dat zowel de beroepscommissie als de klassenraad een beslissing moet nemen vanuit het globale leerlingendossier. De beroepscommissie verwijst hierbij naar het antwoord op het eerste middel (zie supra § II.1).
> […]
> Verzoekers wijzen erop dat er na de bijkomende proeven nog één vak resteert met een globaal tekort en dat bij één vaktekort een verwijzing naar dat tekort

> op zichzelf niet volstaat. De beroepscommissie stelt dat hier geen sprake kan zijn van één resterend tekort. De resultaten van beide bijkomende proeven moeten afgewogen worden samen met de twee tekorten op de jaartotalen in juni, de andere resultaten, m.a.w. de beslissing moet genomen worden op basis van het globale dossier. Het is ook op deze wijze dat de beslissing door de delibererende klassenraad is genomen zoals weergegeven in § I. en § II.1."

De beroepscommissie, zo lijkt, wijst meermaals erop dat de delibererende klassenraad het gehele dossier, met inbegrip van vakken waarvoor verzoeker goed scoorde, in acht heeft genomen en dat zij hetzelfde doet. Positieve resultaten voor andere vakken worden daarbij uitdrukkelijk vermeld.

Verzoekers kritiek mist op het eerste gezicht feitelijke grondslag.

17.3. Het achtste middelonderdeel is niet ernstig.

i. conclusie

18. Het eerste middelonderdeel is in geen van zijn onderdelen ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

19. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van het gelijkheidsbeginsel, het verbod van willekeur, het zorgvuldigheidsbeginsel, de formelemotiveringsplicht en de materiëlemotiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat voor twee vakken een bijkomende proef werd opgelegd, maar dat met de resultaten ervoor op geheel tegengestelde wijze wordt omgegaan. Voor fysica, zo stelt verzoeker, verdringt het ongunstige resultaat voor de bijkomende proef het volledige jaarbeeld voor dat vak, terwijl het gunstige

resultaat voor biologie niets verdringt en de beroepscommissie voor dat vak van een tekort blijft uitgaan. Verzoeker besluit hieruit:

> "63. De tegenstelling is volkomen. Waar de proef tegen de leerling spreekt, is zij doorslaggevend, actueel en onomstotelijk; waar zij voor hem spreekt, is zij bijkomend, nipt en kwetsbaar, en blijft het oudere, ongunstige gegeven onverminderd gelden. Voor die ongelijke behandeling van twee identieke bewijsmiddelen, binnen hetzelfde dossier, binnen dezelfde beraadslaging en met betrekking tot dezelfde leerling, geeft de bestreden beslissing geen enkele verantwoording.
> 64. Het bestuur mag aan een bewijsmiddel geen wisselende draagkracht toekennen naargelang de uitkomst hem uitkomt. Doet het dat toch, dan is de beslissing willekeurig en onzorgvuldig, en schendt zij het gelijkheidsbeginsel doordat twee gelijke gevallen – twee bijkomende proeven, opgelegd bij dezelfde beslissing, met hetzelfde doel – ongelijk worden behandeld zonder redelijke verantwoording.
> 65. De draagwijdte blijkt uit de proef op de som. Had de beroepscommissie op biologie dezelfde regel toegepast als op fysica, dan zou 52 % het 'onomstotelijke en actuele bewijs' hebben geleverd dat de doelen van dat vak thans wél zijn bereikt, en zou het jaartekort biologie zijn weggevallen. Had zij op fysica dezelfde regel toegepast als op biologie, dan zou de 30 % moeten zijn afgewogen tegen het dagelijks werk van 56 %, tegen de 50 % van december en tegen de vaststelling dat de leerling het onderdeel kernfysica behaalde. In beide gevallen ligt een andere uitkomst binnen bereik."

Beoordeling

20. Verzoeker licht niet nader toe waarom de bestreden beslissing, in het licht van wat hij in dit middel aanvoert, de formelemotiveringsplicht zou schenden.

In dat opzicht lijkt het middel niet ontvankelijk en is het niet ernstig.

21. Verzoekers jaarrapport toont de volgende resultaten voor biologie en fysica:

Vak	DW1	DW2	DW3	DW4	EX1	EX2	TOT
Biologie	53	49	46	47	57	36	46
Fysica	62	74	55	35	45	40	46

22. Met betrekking tot de inhoud van de bijkomende proeven blijkt uit het voorliggende dossier het volgende. De delibererende klassenraad beslist:

> "Je beantwoordde de examenvragen voor biologie en fysica onvolledig en verward. De klassenraad zoekt daarom naar bijkomende informatie om een beslissing te kunnen nemen en vraagt bijkomende proeven voor biologie en fysica."

In zijn beslissing om de delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen, licht de adjunct-directeur over de bijkomende proef fysica toe:

> "Door de twee examentekorten (december en juni) voor fysica werd beslist de leerstof van het hele schooljaar te ondervragen."

Voor biologie daarentegen, herinnert de beroepscommissie aan het volgende:

> "De delibererende klassenraad besliste destijds in overleg met de vakleerkracht om de leerstof voor de bijkomende proef voor het vak biologie te beperken tot de leerstof van het tweede semester. Deze beslissing is gebaseerd op het feit dat het tekort voor [verzoeker] voor het vak biologie veroorzaakt wordt door het tekort op het examen juni van 36%. Voor het examen met Kerstmis behaalde [verzoeker] 57% en voor dagelijks werk 50%."

23. Daargelaten de vraag of het gelijkheidsbeginsel kan worden toegepast op de beoordeling van twee bijkomende proeven van één leerling – en het dus niet verzoeker is die ongelijk zou zijn behandeld, maar wel de bijkomende proeven – overtuigt verzoekers betoog hoe dan ook niet.

Uit wat voorafgaat, blijkt immers enerzijds dat de bijkomende proeven voor fysica en voor biologie fundamenteel anders van opzet zijn en dus onvoldoende vergelijkbaar lijken om in de redenering van het gelijkheidsbeginsel te kunnen worden ingepast.

De Raad van State leest anderzijds op het eerste gezicht in de bestreden beslissing niet dat de beroepscommissie de resultaten voor de twee bijkomende proeven op een wezenlijk andere wijze heeft verdisconteerd.

24.1. Het uitgangspunt bij het opleggen van bijkomende proef blijft vooralsnog dat het daarop behaalde resultaat een bijkomend gegeven vormt in het leerlingendossier en het dus niet, als ware het een 'herexamen' in de klassieke betekenis van het woord, in de plaats komt van een eerder toegekend cijfer. Dit betekent onder meer, zo lijkt, dat het behaalde resultaat op de bijkomende proef noch in gunstige, noch in ongunstige zin alléénbepalend is.

24.2. Uit wat *sub* 22 is aangehaald, kan op het eerste gezicht worden afgeleid dat aan de bijkomende proef voor fysica meer gewicht wordt gehecht omdat verzoeker over de leerstof van het gehele jaar opnieuw is ondervraagd, en de 30% op de bijkomende proef zich dus als het ware op gelijke voet plaatst naast de tekorten van 45% en 40% op de examens. De bijkomende proef voor biologie daarentegen, ziet enkel op de leerstof van het tweede semester. Het door verzoeker behaalde resultaat van 52% komt, zoals gezien, niet in de plaats van het examenresultaat van juni (36%) en doet *a fortiori* geen afbreuk aan de resultaten die verzoeker in het eerste semester behaalde (53% voor DW1, 49% voor DW2 en 57 voor EX1).

24.3. De beroepscommissie betwist niet, zo lijkt, dat verzoeker voor de bijkomende proef biologie is geslaagd. Zij plaatst dit resultaat op het eerste gezicht wel in perspectief door te overwegen:

> "Op de bijkomende proef voor biologie behaalde [verzoeker] 52%. De delibererende klassenraad stelde bijgevolg vast dat [verzoeker] geslaagd was voor deze bijkomende proef. De beroepscommissie ondersteunt de redenering van de delibererende klassenraad dat een score van 52% op een gereduceerd leerstofpakket echter ook impliceert dat een minderheid maar terzelfder tijd toch een substantieel aandeel van de fundamentele leerplandoelen alsnog niet of onvoldoende werd bereikt.
> […]

> Rekening houdend met de resultaten van de bijkomende proeven, met het globale dossier zoals aangegeven in de paragrafen I.a. tot en met I.d. en met de materiële motivering van de klassenraad, stelt de beroepscommissie vast dat hoewel [verzoeker] voor biologie een gunstige evolutie toont en geslaagd is (52%), de resultaten voor fysica op de bijkomende proef substantieel zijn gedaald naar 30%. Deze proef behelsde de kerncompetenties en essentiële leerplandoelen van het volledige schooljaar. Het resultaat van 30% levert voor de beroepscommissie het onomstotelijke en actuele bewijs dat de eerder in het jaar geteste doelen niet duurzaam verankerd zijn.
> […]
> De 52% voor biologie bevestigt dat de basis minimaal blijft. Het globale dossier (de jaartekorten en de andere resultaten uit het schooljaar) is de constante waartegen de resultaten uit augustus zijn gewogen.
> […]
> De beroepscommissie ziet de score van 52% voor biologie uitdrukkelijk niet als een formeel tekort en miskent het numerieke voldoende geenszins, maar de beroepscommissie oefent haar decretale appreciatiebevoegdheid uit om de kwalitatieve waarde van dit resultaat te beoordelen. Een score van 52% op een bijkomende proef in augustus – waarbij de leerling zich gedurende de zomervakantie gericht kon voorbereiden op een welomlijnd pakket leerstof – getuigt van een nipte en kwetsbare beheersing van de basiscompetenties. Dit resultaat biedt, in combinatie met het tekort voor fysica, onvoldoende garanties voor de verticale samenhang van de leerstof in het tweede leerjaar van de derde graad Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen."

24.4. De tegenstelling in de redenering die verzoeker aanvoert, ziet de Raad van State vooralsnog niet. In de huidige stand van de procedure besluit de Raad dan ook dat de bestreden beslissing, wat de verrekening van de resultaten voor de bijkomende proeven betreft, willekeurig noch onzorgvuldig is.

25. Het tweede middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

26. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het

beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, de materiëlemotiveringsplicht en de formelemotiveringsplicht.

In een *eerste middelonderdeel* acht verzoeker het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiëlemotiveringsplicht en de formelemotiveringsplicht geschonden. Hij betoogt dat aan de bijkomende proef voor het vak biologie elk nuttig effect werd ontnomen. Ze werd immers uitdrukkelijk toegesneden op de leerstof van het tweede semester en er ligt een slaagcijfer voor. Verzoeker besluit dat na augustus 2026 voor biologie "geen enkel deelresultaat meer onder de cesuur" voorligt, maar dat de beroepscommissie niettemin de resultaten voor dat vak hanteert als een dragend motief. Dat is voor verzoeker onverenigbaar met de doelstelling die de klassenraad zichzelf heeft gesteld. Een remediëringskans die nooit tot een gunstiger resultaat kan leiden, is geen reële kans en het bestuur handelt onzorgvuldig en in strijd met het vertrouwen dat het zelf heeft gewekt, aldus nog verzoeker.

In een *tweede middelonderdeel* voert verzoeker aan dat het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, de materiëlemotiveringsplicht en de formelemotiveringsplicht zijn miskend doordat slaagcijfers als tekorten worden behandeld. Hij betoogt dat de beroepscommissie zelf erkent dat voor elk vak een cesuur van 50% geldt en de score van 52% voor biologie uitdrukkelijk niet als een tekort aanmerkt, maar tegelijk "haar decretale appreciatiebevoegdheid uit[oefent] om de kwalitatieve waarde van dit resultaat te beoordelen" en daardoor *de facto* tot een tekort voor dit vak te besluiten op grond van "een nipte en kwetsbare beheersing van de basiscompetenties". Eenzelfde probleem doet zich volgens verzoeker voor bij het vak wiskunde: het resultaat wordt niet als een tekort beschouwd, maar de beroepscommissie ziet in "het examenresultaat van 40%, het nipte jaartotaal van 51% en de negatieve evolutie voor het vak" een "actueel en overgedragen risico". Verzoeker herhaalt dat het bestuur is gehouden door de cesuur die het zelf heeft bepaald en dat een slaagcijfer een slaagcijfer is.

Beoordeling

a. eerste middelonderdeel

27. Verzoeker licht niet nader toe waarom de bestreden beslissing, in het licht van wat hij in dit middelonderdeel aanvoert, de formelemotiveringsplicht zou schenden.

In dat opzicht lijkt het eerste middelonderdeel niet ontvankelijk en is het niet ernstig.

28. Zoals hiervoor *sub* 24.1 reeds in herinnering is gebracht, komt het resultaat voor de bijkomende proef niet in de plaats van andere resultaten, maar is het slechts een toegevoegd element in het geheel van het leerlingendossier. Ook in het eerste onderdeel van het derde middel gaat verzoeker, zo lijkt, ten onrechte uit van een andere veronderstelling.

Bovendien doen de motieven van de bestreden beslissing op het eerste gezicht aannemen dat de beroepscommissie *in concreto* rekening heeft gehouden met het behaalde resultaat van 53%, wat zij een slaagcijfer noemt, maar waarnaast zij, zoals *sub* 24.3 is aangehaald, de context van de andere resultaten voor biologie plaatst.

29. Tot slot bedenkt de Raad van State dat verzoeker op het eerste gezicht zonder goede grond aanneemt dat de hem opgelegde bijkomende proeven “nooit tot een gunstiger resultaat [konden] leiden”. Een dergelijke absolute premisse toont verzoeker vooralsnog niet aan.

30. Het eerste middelonderdeel is niet ernstig.

b. tweede middelonderdeel

31. Ook in het tweede onderdeel van het derde middel blijft verzoeker in gebreke uiteen te zetten hoe of waarom de bestreden beslissing de formelemotiveringsplicht miskent.

In dat opzicht lijkt het tweede middelonderdeel niet ontvankelijk en is het niet ernstig.

32. Voorts lijkt verzoeker zich andermaal te verkijken op het verschil tussen het resultaat op een bijkomende proef enerzijds en het jaarcijfer voor een vak en de beoordeling van het leerlingendossier *in globo* anderzijds.

Wat de overwegingen van de beroepscommissie omtrent het vak biologie betreft, kan worden verwezen naar wat *sub* 24.3. is aangehaald. De beroepscommissie heeft daarmee niet geoordeeld dat verzoeker voor de bijkomende proef een tekort behaalde – integendeel – en zij stelt evenmin dat verzoeker voor het betrokken vak in het geheel genomen niet is geslaagd; zij overweegt immers enkel dat een "substantieel aandeel van de fundamentele leerplandoelen alsnog niet of onvoldoende werd bereikt".

Anders dan verzoeker het ziet, lijkt de beroepscommissie voor het vak biologie dus ook niet *de facto* tot een tekort te hebben besloten.

33. Blijkens de motieven van de bestreden beslissing komt de beroepscommissie in essentie tot het oriënteringsattest C op grond van de volgende overwegingen:

> "De beroepscommissie stelt ook vast dat [verzoeker] voor het vak fysica een diep en structureel tekort behaalde, dat ook na de bijkomende proef slechts 30% bedroeg.
> De studierichting Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen behoort tot de doorstroomfinaliteit en beoogt volgens het curriculum een grondige wetenschappelijke vorming, waarbij fysica een essentieel en

> richtingbepalend onderdeel vormt binnen het geheel van de STEM-vakken. De leerplandoelstellingen vereisen niet enkel kennis van natuurkundige concepten, maar ook inzicht in wetenschappelijke modellen, probleemoplossend denken en het toepassen van wiskundige en experimentele vaardigheden.
> Aangezien het hier het eerste leerjaar van de derde graad betreft, bouwt de leerstof van het daaropvolgende en afsluitende leerjaar op een rechtstreekse, lineaire en cumulatieve wijze verder op de inzichten, vaardigheden en leerinhouden die in het huidige schooljaar worden verworven.
> De vastgestelde tekorten hebben betrekking op fundamentele leerplandoelstellingen van fysica en wijzen op een onvoldoende beheersing van de noodzakelijke basiscompetenties.
> Deze vaststelling wordt ook ondersteund door de elementen aangehaald in het globale dossier van de leerling. (zie hoger) Een C-attest steunt bijgevolg niet op een louter cijfermatige benadering van het tekort op de bijkomende proef.
> De kloof met de vereiste kennis en vaardigheden is dermate groot dat de prospectieve slaagkansen in het tweede leerjaar van de derde graad Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen redelijkerwijze als onbestaande moeten worden beschouwd. De beroepscommissie is dan ook van oordeel dat de leerling onvoldoende voorbereid is om met reële kans op slagen het vervolgtraject binnen deze studierichting aan te vatten."

Het is dus, zo lijkt, het grote tekort voor het vak fysica dat het dragend motief is voor de bestreden beslissing. Verzoeker is er in de overige middelen vooralsnog niet in geslaagd ervan te overtuigen dat het cijfer voor dat vak onregelmatig tot stand is gekomen.

34.1. Uit wat voorafgaat, volgt *prima facie* dat de resultaten voor andere vakken enkel aanvullend en ter ondersteuning van de voormelde conclusie bij de beoordeling worden betrokken.

34.2. Wat wiskunde betreft, blijkt uit de chronologie van de overwegingen in de bestreden beslissing op het eerste gezicht dat de beroepscommissie dit vak al evenmin als een tekort aanmerkt, maar wel oordeelt dat de nipte resultaten voor wiskunde zeker het tekort voor fysica niet verhelpen:

> "De aanleiding voor het toekennen van twee bijkomende proeven in juni waren de jaartekorten van 46% voor beide vakken. Beide vakken zijn richtingsbepalende kernvakken binnen de studierichting Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen uit de doorstroomfinaliteit. In het

voordeel van [verzoeker] spraken de jaarresultaten voor de vakken geschiedenis (71%), Engels (73%) en Frans (68%). Elementen die de beroepscommissie doen twijfelen zijn het examentekort voor het vak wiskunde in juni van 40% wat leidde tot een jaartotaal van het vak wiskunde van 51%. Wiskunde vormt immers de onontbeerlijke basis en de formele taal voor het vak fysica. De twijfel wordt verder ook ondersteund door het examenresultaat van juni van het vorig schooljaar voor het vak fysica van 30,5%. Op basis van het globale leerlingendossier heeft de beroepscommissie vastgesteld dat de behaalde resultaten in juni onvoldoende garanties bieden omtrent een succesvolle studievoortgang in het daaropvolgende leerjaar. Gelet op het richtingbepalende en cumulatieve karakter van de STEM-vakken biologie en fysica legitimeren deze hiaten een gerede twijfel over de slaagkansen van de leerling in het tweede leerjaar van de derde graad biotechnologische en chemische STEMwetenschappen.
[…]
Voor het vak wiskunde met een jaartotaal van 51% en een examenresultaat in juni van 40% volgt de beroepscommissie dezelfde redenering. Het vak wordt niet als een tekort beschouwd. Het examenresultaat van 40%, het nipte jaartotaal van 51% en de negatieve evolutie voor het vak maken wel deel uit van het globale beeld van [verzoeker]. De beroepscommissie benadrukt daarenboven dat het vak wiskunde de onontbeerlijke instrumentele basis en formele taal vormt voor het vak fysica binnen de richting Biotechnologische en chemische STEM-wetenschappen. Aangezien het curriculum van fysica in het daaropvolgende leerjaar in sterke mate steunt op deze specifieke wiskundige fundamenten, houden deze cijfers een actueel en overgedragen risico in. Het is bijgevolg niet meer dan zorgzaam dat de beroepscommissie deze cijfers mee in overweging neemt."

35. Het derde middel is niet ernstig.

VII. Conclusie

36. Er is niet voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 26 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken op een oktober tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Frank Bontinck,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Frank Bontinck	**Jim Deridder**